

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petitive po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Panslavistična agitacija (?).

Pruski pritepenec, renegat Bresnitz pl. Sydačff, ima posebno veselje brskati po socialni zgodovini Jugoslovčanov ter spraviti vsako narodnostno gibanje med nami v posebne brošure, katere potem o Slovanih nepoučeni Nemci za drag denar beró kot panslavistične agitacije. Za novo leto je zopet izdal omenjeni avtor brošuro „Die panslavistische Agitation“ (Panslavistična agitacija). Kar kvasi namišljeni socialni politik v tej brošuri, to že presega navadno nemško nevednost o Slovanih, to je temveč pre-mišljeno obrekovanje. Vsi Slovani se zdé piscu nevarni v Avstriji za nje obstoj, izvzeti so le — ne vemo po kateri milosti — Hrvatje. Posebno gorak je na Čehe, Slovence in Srbe, gotovo za to, ker se ti narodi najbolj zavedajo svoje narodnosti in naloge, ki je imajo že po naravi v zgodovini slovanskega razvoja.

Za panslavistično agitacijo pa smatra pisec — kakor naduti Nemci sploh — vsak kulturni pojav Slovanov. To kar se pri drugih narodih imenuje napredek in razvoj, je za Slovane — opasna agitacija.

Zelo nevarni se mu zdé Slovenci, ki so naravni zvezni član južnih in severnih Slovanov. S strahom omenja, kako smo Slovenci v petdesetih letih kulturno napredovali. Leta 1848 smo imeli prvi edini časopis, a sedaj jih imamo že nad 40, med temi tri dnevniške. Zaradi tega pa da smo opasni za Avstrijo in Nemce!

V Avstriji pozna pisec le dve odločujoči narodnosti, v tostranski polovici Nemce, v onostranski pa Mažare, katere hvali, da držijo tako trdno slovanske narode v razvitku. Mažarski grof Kalnoky se mu je že zaradi tega zameril, ker je enkrat povdarjal, da bi bilo treba na Ogrskem vse narodnosti, tedaj tudi Slovake, Srbe in Hrvate, pripustiti v državni zbor.

V Avstriji pa že vidi povsod ali rusko ali pa — črnogorsko propagando, in posebno na Kranjskem so razun Slovanov v Bosni in Dalmaciji, že zdavno pripravljeni vstopiti v novo jugoslovansko državo pod črnogorskega kneza. Sploh so mu Slovenci že popolnoma zreli za rusko propagando.

Pruski hujšak pripoveduje marsikaj, o čemur se nam še sanjalo ni.

V slovenskem taboru, da je povsod klic po ruskem jeziku in ruski — cerkvi. Naš nepozabni učenjak dr. Vatroslav Oblak, je temu politiku zelo važna, toda — nevarna oseba. Strogo znanstveno raziskovanje Oblakovo je v njegovih očeh začetek velike panslavistične prekucije med Slovenci. Odkar je začel dr. Oblak učiti in pisati, postala je slovenska mladina — protiaustrijska in državni nevarna!

Oblakovo znanstveno potovanje v Macedoniji, mu je panslavistično romanje, kjer je stopil v zvezo s srbskimi, ruskimi in bogve s kakšnimi še agitatorji. O tako velikanski misli Oblakovi nam se do danes še sanjalo ni. Jezikoslovni učenjak, da je imel namen Avstrijo razrušiti ter priklopiti njene slovanske narode Rusiji in Srbiji! Vsa čast takemu svetovnemu vplivu!

Potovanje čeških dijakov v Celje, je bila isto tako panslavistična agitacija. Da so se Slovenci branili nemških tolovajev v Celju, to mu je — napad na avstrijsko državno avtoriteto! Ko bi se bili Slovenci pustili pobiti, bila bi menda avstrijska državna ideja maščevana.

Pravo veleizdajstvo pa je renegatskemu hujšaku slovenska misel o „Zedinjeni Sloveniji“.

Končno poda avstrijski vladi nasvet, kako se ji je braniti slovanskega gibanja. Na Ogrskem naj ojači mažarsko, v Avstriji pa nemško narodnost, in rešena bo Avstrija.

Nam se smilijo pošteni Nemci, ki se mo rajo dati po enakih lažljivih spisih poučevati o Slovanih in njegovem napredku. Marsikdo bo v tujini res verjel, da so slovanske pokrajine v Avstriji kar preplavljene z ruskimi rubli in agitatorji ter da Slovani vsakogar postrelé, ki ni njihovega mišljenja. Vsakdanji dogodki pa nas pouče, da je baš nasprotno resnica.

Zvišane plače državnih slug.

Tisto malenkost, za katero so se državni služabniki toliko časa potegovali in jo toli željno pričakovali, dosegli so, dasi ne v zaželeni in upravičeni meri, z letošnjim novim letom. Ker je bila uravnava plač tudi za nas Slovence, katerim je velikokrat pristopna le služba nižjega uradnika in slug, pereče vprašanje, zanimalo bo marsikogar zvedeti, kako plačuje v bodoče država svoje služabnike, ki igrajo vključ svoji nizki socialni stopinji, vendarle veliko vlogo v javnem življenju.

Razdeljeni so v tri vrste, izmed katerih spadajo v prvo vrsto oni služabniki, ki prejemajo svojo plačo naravnost od države. Njih stalna plača znaša v I. razredu 700 gld., v II. 600 gld., v III. 500 gld. in v IV. 400 gld. Službene doklade pristojne samo stalno nameščenim znašajo po dosluženih petih letih po 50 gld. na leto, se vračunajo v pokojnino, a ne smejo presegati 100 gld.

V drugo vrsto se štejejo redarji, ki so kot prejšnji razdeljeni na štiri razrede z dotičnimi plačami. Doklade teh pa znašajo po dosluženih treh letih 30 gld. na leto, se zvišajo čez tri leta za 30 gld., tako, da znašajo po šestem službenem letu 60 gld. in tako vsaka tri leta, tako sicer, da ima redar, ki služi že petindvajseto leto letnih 250 gld. doklade.

LISTEK.

Zvest pastir.

(Spisal. I. Ž.)
(Konec.)

Župnik je sedel obnemogel v naslanjaču. Užalostilo je vsakogar, kdor ga je pogledal. Črni, gosti lasje so mu viseli okoli visokega čela; velike jasne oči so se svetile izpod gostih obrvij — obraz je bil pa suh in smrtno bled. Podal je mizarju svojo suho, belo roko in smeje se, ga je mirno in vpludno vprašal: „Ljubi mizar, ali imate kaj hrastovih desek v zalogi?“ „Da, imam.“ — Kaj pa želite?“ Gospod župnik se je s trudom vzdignil, postavil se ob steno, s hrbtno nanjo naslonjen je vzdignil roko nad glavo in pokazal s prstom na steni:

„Tuksaj, ljubi mizar, mi odmerite to višino.“ Mizar je prestrašen obstal. Prečastitljivi gospod župnik, morda bi vi hoteli“ —

„Le odmerite višino!“ Mojster je vzel mero in meril: meter in 90 centimetrov. Naredite mi tako dolgo rakev. Če hočete, lahko naredite nekoliko daljšo — recimo kaka dva metra dolgo!“

„Prečastitljivi oče.“ „No kaj pa!“ — Ali ne vidite, da sem že dozorel, seveda prezgodaj, pa

vendar dozorel? Moram si torej oskrbeti zadnjo postelj.“ Mizarju so stopile solze v oči. Prijokal je domov.

Gospod župnik je pisal škofu in si prosil pomočnika. Ta je prišel, gospod župnik ga je predstavil svojim ovčicam; sam se je pa poslovil pri oltarju od njih. Vsi so točili grenke solze, nobeden se ni mogel premagati — žalosten spomin! Ko je že vse drevje zelenelo in cvetelo, ležal je gospod župnik na postelji in njegov na mestnik je korakal proti župnišču noseč bolniku sveto Popotnico. Pred njim je zvončkal cerkveni župnišče je bilo od ljudij tako rekoč obleženo. Vse je klečalo in se jokalo, kakor da bi umiral skupni oče. Samo gospod župnik je mirno ležal in molil. Previden in preskrbljen za večnost je pogledal na rakev, katero so mu po ukazu v sobo prinesli. Šepetal je: „Zdaj odpustiš svojega služabnika, Gospod!“

Gospod ga pa še ni odpustil; njegov čas še ni bil dopolnjen.

Stemnilo se je. Pokazale so se zvezde; večerni zvon je že odzvonil. Gospod župnik je ležal mirno in vedno molil. Dekla je sedela ob vzglavju in mu stregla. Približala se je polnoč. Na enkrat je pridrdnala kočija in nekdo je pozvonil. Dekla je odprla; vstopila je kapitanova

sestra in vsa objokana padla pri župnikovi postelji na kolena.

Gospod župnik ji je podal roko in jo vpludno vprašal: „Zakaj se jokate?“ „O, prečastitljivi oče, moj brat je nagloma na smrt zbolel in nobeden na svetu ga ne bo pregovoril, da bi se dal previditi, le vi — in vi — moj Bog! Vi sami.“ Ni mogla izpregovoriti; naslonivša čelo na postelj, se je jela vnovič bitko jokati.

Bolnik je vzdihnil; sklenil je roke, in čez nekaj časa je jel tolažiti sestro kapitanovo: „O, saj je vendar moj pomočnik, gospod kaplan tukaj.“

Sestra kapitanova je zmajala z glavo: „Tega on ne pozna in ga ne bode za nobeno ceno poslušal, — morda, da ga bo še spodil.“ Bolni župnik se je ozrl na križ Zveličarjev, ki je visel na steni, in je šepetal: „Gospod, vsaj še to noč!“

Obrnivši se, je naročil dekli, naj pokliče gospoda kaplana.

Prišlega kaplana je prosil bolnik, da naj gre v cerkev po sveto Popotnico, pristavi je: „Peljala se bova skupaj, da previdiva gospoda kaplana.“ — „Obleci me!“ ukazal je dekli.

Pomočnik in dekla sta osupnila. „Le storite, kar sem rekel,“ zapovedal je bolnik skoro strogo.

„Mene kliče dolžnost!“

Tretji vrsti se prištevajo začasni in stalni poštni in brzojavni služabniki. Leti se delé v tri razrede s po tremi stopnjami. V I. razredu znaša plača 700 gld., 650 gld. in 600 gld., v II. 600 gld., 550 gld. in 500 gld., v III. 500 gld., 450 gld. in 400 gld. Službeno doklado po 50 gld. dobivajo le službeniki I. razreda I. stopnje, po preteklih petih letih. Povišujejo se v višjo stopnjo ali višji razred najkasneje čez pet let.

Dejalnostne (aktivitetne) doklade znašajo v prvem krajevnem razredu 50%, v drugem 30%, v tretjem 25%, in v četrtem 25% stalne plače.

Tistim, ki imajo naturalno stanovanje, pristojna le polovica doklade, izvzemši one, katerim se je stanovanje le iz službenih ozirov odkazalo.

Ako se omenimo, da imajo službeniki pravico do službene obleke, navedli smo v glavnih potezah dohodke, kakršni so stopili z letošnjim letom v veljavo.

Če se pomisli, kako jih je država doslej odškodovala za njih težki trud, kako so morali s svojimi družinami vred trpeti pomanjkanje, mora se reči, da je njih gorje vsaj deloma olajšano, da pa še država ni pokazala njim nasproti tiste radodarnosti, s katero včasih po nepotrebnem obsipava manj zaslužne in potrebne državljane, ki so ji prej na škodo nego na korist.

Celjske in štajarske novice.

(Delavska posvetovanja.) V nedeljo, dne 14. t. m. se je vršilo v dvorani okrožnega sodišča v Celju, posvetovanje rudarskih zadrug, gledé uravnave plač in službenih pogojev rudarjev v celjskem okraju. Udeležili so se posvetovanja rudarski podjetniki in delavci. Kaj trajnega se ni doglano, temveč bo dne 21. t. m. tukaj drugo posvetovanje v ta namen.

(Plesni venček) priredi „Del. podporno društvo“ v soboto dne 20. januarja leta 1900 v prostorih gostilne g. Strašeka („zur Schwalbe“) v Gaberjih. Pri plesu svira oddelek celjske narodne godbe. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za ude in častne člane, njih rodbine po 20 kr., za neude 50 kr. Odbor.

(Sveče in druge voščarske in medicarske izdelke) je dobivati v vsaki množini in kakovosti pri narodnem svečarju in medicarju gosp. Lovru Pokorn v Celju, Gledališka ulica št. 4. To naj služi v vednost posebno župnim uradom za Svečnico, kajti nobeden drugi svečar na Štajarskem ni odločno naš pristaš, kakor le navedeni, katerega bi morali z vsestranskimi naročili združiti.

(Nemška meščanska dekliška šola v Celju) Nemški listi vedo poročati, da se potegujejo Celjani za nemško mešč. dekliško šolo. Mi gotovo nismo proti občenemu izobraževanju, toda zahtevamo, da se dá poprej drobtinica tudi nam, predno se vrže Nemcem še drugi kos v naročje. Nemci že imajo svojo deško meščansko šolo v Celju, na Štajarskem pa je takih v obilici, dočim nimamo mi niti edne. Še več! Slovenci nimamo

ne v mestu Celju ne za okolico ljudske šole za žensko mladež, katero bi nam dežela drževala. Okoliška dekliška šola, koja imajo šolske sestre, sloni edino na celjskih rodoljubih. Vsako leto se vrši že skoraj neprijetno trkanje za to šolo, katero bi nam bila dežela ozir. država dolžna dati. Dežela in naši nasprotniki se nam lahko posmehujejo. Slovenci smo z narodnimi davki tam, kjer je res treba, tako preobloženi, da komaj izhajamo, a tukaj pa žrtvujemo denar za stvar, katero bi nam morala deželna uprava vsled naših davkov dati. Nemci zahtevajo za peščico svojih otrok še celo drugo meščansko šolo, mi pa si še vedno ne upamo povzdigniti glasú za ljudsko šolo. Radovedni smo, ali bi pustila dežela naše deklice brez pouka, ako bi odpovedali s svojim denarjem zdržavati zasebno dekliško šolo!

(Res škandal je), da se učiteljstvu povišane plače tako dolgo ne izplačajo. Ker niso izplačali prej, se je učiteljstvo tolažilo, da dobi kot božično „darilo“. Ko je minul Božič, je mislilo, da je deželni odbor in deželni šolski svet istih mislij, kakor v Nemačiji gospoda, ki je sklenila, da se prične letos, a ne še le prihodnje leto, dvajseto stoletje, in da hoče učiteljstvo iznenaditi z novoletnim „darom“, z „darom“ za novo stoletje; pa tudi to ni bilo pravo, temveč pokazalo se je, da si je visoka šolska oblast v Gradcu „jako v skrbi“ za podrejeno mu učiteljstvo, in da želi imeti dežela pri učiteljskih plačah — „profit“. Čegave pa bodo obrestit te glavnice, ki jo ima dežela za povišanje učiteljskih plač že v svoji blagajni? Po pravici bi se imele izplačati vsa kemu učitelju z njegovo vsoto vred. Ker pa pri znani „hitrosti“ pri gospodi v Gradcu ni pričakovati, da bodo za vsakega učitelja posebej računali in izplačali, naj bi se izplačale skupno. Učiteljstvo ni dolžno, da bi pustilo te obresti, temveč ima pravico, da jih zahteva. Znašajo že sedaj okoli 800 gld., to je 1600 K. Nemško učiteljstvo namerava zahtevati imenovane obresti za neki „Schülerheim“ ali „Studentenheim“, ki se bo ustanovil za otroke nemških učiteljev, a slovensko učiteljstvo naj tudi zahteva njemu pripadajoči del obresti ali za učiteljski konvikt v Ljubljani ali za kak drug namen za slovenske šole.

(„Revček Andrejček“.) Kakor smo že označili, predstavljali bodo to igro drugič v nedeljo, dne 21. t. m. v celjskem „Narodnem domu“ — točno ob 8. uri zvečer. Vstopnice se dobe v prodajalnici gosp. Drag. Hribarja ali pa zvečer pri blagajni. V igrinih presledkih svira celjska narodna godba.

(Občinska volitev v Škofjivasi) vršila se je dne 15. in 16. januarja t. l. Izvoljeni so samo narodni, značajni in koreniti možje in sicer v I. razredu: gg. Kožuh Jak., pos. v Pristovi, Golež And., pos. v Arclinu, Drem Val., pos. v vojniški okolici, Kožuh Franc, pos. v Trnovljah, Vengušt Anton, pos. v Ljubečni, Bincl Aloj., pos. v Škofji

vasi, Krajnc Jož., pos. v Trnovljah, Gmajner Jan., pos. v voj. okolici. Namestniki: Stožir Jožef, pos. v Trnovljah, Šteblje Jožef, pos. na Prekorjih, Samec Jož., pos. v voj. okol., Koštomaj J., pos. v Lipovcu. V II. razredu: gg. A. Vodusek, župnik v Vojniku, J. Jošt, pos. na Lipovcu, J. Š. Pilih, pos. v Trnovljah, M. Bikovšek, pos. v Gradišu, J. Špes, pos. v Šmiklavžu, J. Kovač, pos. v Arclinu, Fr. Prekoršek, pos. na Prekorjih, Fr. Stožir, pos. v Šmarjeti. Namestniki: J. Podergais, pos. v okol. Vojnik, F. Ropan, pos. v Ljubečni, A. Leber, pos. v Zelčah, Mart. Kopolšek, posest. v Trnovljah. V III. razredu: gg. Fr. Stožir, pos. v Trnovljah, F. Brence, pos. v Arclinu, P. Majdič, pos. paromi. na Hudinji, V. Kožuh, pos. v Škofjivasi, M. Vrečko, pos. v Arclinu, M. Bincl, pos. v Trnovljah, Ig. Samec, pos. v voj. okol., J. Pilih, pos. v Škofjivasi. Namestniki: Ig. Vezensek, pos. v Ljubečni, Ant. Krajnc, pos. v Zadobrovi, Mat. Ostrožnik, pos. v Trnovljah, J. Kovač, pos. v Arclinu. Ti možje so porok, da bode občina vladana uzorno, kakor je bila do sedaj in da bode vrli župan g. Mihael Bikovšek i dalje vodil vzgledno občinske posle.

(Za občinske volitve v Polzeli), katere se bodo kmalu vršile, se hudo agituje. Edino zmešnjavo dela ondotni nemški tovarničar s svojimi delavci, kateri so že tudi nekaj kmečkih volilcev premotili. Možje slovenski, tega pa! Nikar ne slušajte tujca najsi bo katere vere ali narodaosti, on vam ne želi nikdar dobro, ampak miali le nase! Ko bi dobili ti privandraci s par domačini omahljivci občinske vaje, bilo bi za občino gorje, ako ne takoj, pa sčasoma. Žalostnih zgledov imamo dovolj. Kmalu bo treba šolo razširiti vsled ljudskega naraščaja, največ tujih uslužbencev, in ti bi potem zahtevali nemško šolo. Kaj bi pomenilo to za slovensko občino, vam pač ni treba praviti. Bodite edini in složni, ne slušajte tujih zapeljivcev, temuč izvolite si v odbor domače slovenske možje, in mirno vest bodele imeli vi, in z vami vsi Slovenci. Bodite pozorni in složni!

(Nova Štifta pri Gornjemgradu.) Naša „Kmetijsko in bralno društvo“ je imelo svoje glavno zborovanje dne 7. t. m. v šoli. Predsednik g. učitelj Kelc pozdravi prisrčno navzočnike, zahvaljuje jih, da so se zbrali v tako obilnem številu, vabi jih k pristopu, a vse hvale vredno bi bilo, ako bi jih bilo še več pristopilo, kar še itak lahko store. S posebnim ozirom na to, da bodo se v kratkem času vršile imenitne dogodbe za vso Avstrijo in posebej še za nas Slovence, bila bi dolžnost vsakega zavednega Slovenca, da se briga tudi za politične reči, kar je vsakemu na najvrednejši način omogočeno po društvih. Na to je g. predsednik v krepkih, jedratih in navdušenih besedah govoril o zvišenem delovanju nepozabljivega nam vladike A. M. Slomška v spomin 100letnice njegovega rojstva ter poslušalce vnel, da ga po svojih močih posnemajo in v hvaležnem spominu ohranijo s tem, da se vsi naroče na knjige dične naše družbe sv. Mohorja. Potem je razlagal poprejšnji govornik tudi

Pomočnik in dekla sta ubogala. Gospod župnik je bil, kakor da bi bil na novo oživel. Slabo umirajoče telo je uslišalo duha. Posadili so ga v kočijo in pomočnik, držeč sveto Popotnico, se je vsedel zraven njega.

Bila je čudnokrasna in topla majeva noč. Visoko na nebu je svetilo ozvezdje „voz“. Gospod župnik je uprl vanj oči in šepetal. „Še ne zahaja, še spolnim svoje želje.“

„Zdrava Kraljica!“

Pripeljali so se do kapetanove domačije; bolnemu župniku so pomagali iz kočije in ga peljali k bolnemu kapitanu. Pred župnikom je šel mlad duhovnik z Najsvetejšim.

Kapitan zaslišavši zvonček se je ustrašil; vidoč, da je vstopil mlad kaplan, je vprašal začuden: „Kaj hočete pri meni? Kdo vas je klical?“

Toda takoj so se vrata bolj odprla in prikazal se je umirajoči duhovni pastir, opirajoč se na dva moža.

Kapitan je kar ostrmel in čudeč se gledal župnika. Ta pa pristopivši bližje mu je podal roko. „Kaj vas je pa, prečastiljivi gospod k meni pripeljal?“ vprašal je skoro boječe kapitan.

„Dragi prijatelj, slišal sem, da morate iti s tega sveta,“ rekel je, odkritosrčno in odločno

župnik. „Tudi meni se je že približal čas smrti. Ali bi ne hoteli iti, dober prijatelj, z menoj eno pot, pot pokore?“

Kapitan se je zgrudil v naslanjač in je pokimal navzočim, da odidejo. Oba na smrt bolna moža sta ostala dolgo, dolgo časa sama. Ko so pa drugi na dano znamenje zopet vstopili, videli so kapitana solze prelivajočega in gospoda župnika z bliščočim obrazom. Pomočnik je podal kapitanu sv. Rešnje Telo in ga dejal v sveto olje. Na to ga je prijel gospod župnik še enkrat za roko in oba sta gledala drug drugemu tako dolgo v oči, da je kapitan, po junaštvu umirajočega pastirja premagan, naredil nekaj, kar doslej nikdar — poljubil je župniku čelo. Ta ga je tudi poljubil na čelo in se poslovil od njega z besedami: „Na svidenje!“

Umirajočega župnika so odnesli v kočijo. Utrujen se je skoro zgrudil, oziral se vendar še kvišku na nebo. Iskal je nebesnega „voza“. Stal je že na zabodu. „Bil je že skrajni čas,“ šepetal je župnik mlademu duhovniku. „Poglejte no! „voz“ že zahaja in moj voz se tudi že pelje proti vratom večnosti.“

Oprl se je bolj na svojega pomočnika.

Jutranji hlad se je razgrel. Žvrgoleč škrlanček je vzletel gori k nebu in izlival iz svojega vrlega grla hvalo in čast Bogu. Tudi jutranja zarja se je pokazala na obzorju.

Pripeljali so se v župnišče. Junaškemu župniku so pomagali z voza; spravili so ga v posteljo. Župnik se je ozrl na rakev in šepetal: „Odprite okno, prižgite svečo in vi, gospod kaplan, molite molitev za umirajočega.“

Kaplan je jel moliti in župnik je s sklenjenima rokama tihoma sledil.

Jutranja sapica je pihala v sobo in prinašala s saboj glasove tisočih ptic.

Naenkrat je vrglo vzhajajoča solnce prvi žarek na cerkveno kupolo; cela kupola se je svetila. Žarek blaženosti je spreletel obraz častiljivega, junaškega dušnega pastirja; mladi kaplan je padel na svoja kolena in zaklical: „Odpotaj, duša krščanska, iz tega sveta!“

Mrtvaški zvon je zapel; ljudje v vasi so se prekržali in molili.

Majev dan se je smejal, kakor obraz srečnega umrlega župnika.

Kapitan je ozdravil in hodil še dolgo na župnikov grob.

novi postavi, kako je kmetovalcu postopati pri uimih in sekanju gozdov. Ves čas so ga navzočniki z vidnim zanimanjem poslušali in pritrjevali njegovim razlaganjem. Hvala jim, da bi ne bilo brez uspeha! Po pregledu računa, ki je kazal precej prebitka, vršila se je volitev in so bili izvoljeni načelnikom zopet g. Ivan Kelc, učitelj; njegovim namestnikom: Janez Savinšek, kmečki sin; blagajnikom: g. Anton Matjaž, veleposestnik; tajnikom: Anton Matjaž, sin prejšnjega in oskrbnikom: g. Jože Gluk, posestnik v Tiroseku. Načelnik se zahvali za zopet mu skazano čast ter vspodbuja odbornike in vse društvenike, da krepko in uspešno delujejo v prid in napredek našega društva. Bog daj srečo!

(Bralno društvo za Laški trg in okolico) ima v nedeljo dne 21. t. m. ob 3. uri popoldne svoj redni občni zbor v pivarni gosp. Kuketza § 11. s sledečim sporedom: 1. Pozdrav načelnika. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo knjižničarjevo. 5. Volitev novega odbora. 6. Razni nasveti. Ob enem zboruje tudi podružnica sv. Cirila in Metoda. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Kapele pri Brežicah.) Nedavno bili so zbrani možje pri dobri kapljici pri znanem, strogo nemškem oštirju, sinu slovenske majke. Med njimi bil je tudi oštirjev svak, vrli mož, kateri je tam vino kupoval. Govorica prišla je med drugim na razna društva, ko omeni ta mož: „Vidite kako lepo bi tudi bilo od vas, da imate tukaj bralno društvo ali kaj ednakega.“ O groza! kaj se je po tem pogovoru zgodilo? Strašna jeza je našemu oštirju do vrhunca priklopila, odprl je vrata, rekoč: „Marsch hinaus ir bindischen Kalmuken.“ Zgodilo bi se mu pa bilo, kakor se zgodi večkrat kulturonošcu Wolfu, da ni bil petelinček na svojem smetišču. To je nemška kultura! Pri vsem tem pa ta nemški Candrar le rad od slovenskega ljudstva za svoje trake in pipce krajcarje pobira. Ako se temu vrlemu Germanu še enkrat posreči na županaki stol, imeli bomo tudi mi v Kapeli Bismarckplatz.

(V Studenicih) je bil dne 13. t. m. izvoljen kot zastopnik v skupino mest in trgov v okrajni zastop slovenjebistriški g. Jože Koropec, veleposestnik in tržan.

(Častni občan.) Občina okolica Konjice je imenovala svojega velezaslužnega, mnogoletnega župana g. Ivana Šepić, častnim občanom. Ker ima kot starešina konjiških Slovencev g. Šepić tudi v narodnem oziru neveljive zasluge, vzamemo radostnim srcem to zaslužen odlikovanje na znanje.

(Čitalnica v Šmarji pri Jelšah) je pri občnem zboru dne 14. t. m. volila odbor: predsednik dr. Josip Rakež; podpredsednik Franc Ferlinc; blagajnik Miroslav Stumberger; tajnik Ivan Debelak in odbornik Rajko Tobias; odbornika namestnik pa Hugon V. Tančič in Martin Hrovat. Sklenilo se je, imeti vsako soboto skupne društvene večere in prirediti v teku tega pusta veselico s plesom.

(Železnica Rogatec-Slatina do deželne meje.) Zgradba železnice od št. Jurja južne železnice skozi Rogatec-Slatino na Hrvaško se je dovolila v sporazumljenju z ogrsko vlado. Štajarskemu namestništvu se je nakazalo, nadaljne uredbe izdati.

(Malonedeljsko bralno društvo) ima svoj letni občni zbor z običajnim sporedom v nedeljo, dne 28. januarja t. l. v šoli. Zborovanje se začne ob treh popoldne. Če bi bila udeležitev društvenikov premajhna, zboruje društvo isti dan ob 4. uri popoldne ravno tam ter sklepa brez ozira na število društvenikov. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Bralno društvo „Mir“ pri Veliki Nedelji) priredi v nedeljo, dne 28. t. m. v prostorih g. J. Goričana veselico s sledečim sporedom: 1. Gled. igra „Berite Novice“. 2. „Na straži“. 3. Prosta zabava in ples. Začetek točno ob pol 7. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slov. goricah) priredi v nedeljo, dne 21. t. m. v šoli občni zbor z običajnim sporedom in petjem domačega mešanega in moškega zbora. Potem prosta zabava pri T. Tošu. K obilni udeležbi vabi vlijudno odbor.

(Bralno društvo na Cvenu) ima v nedeljo, 21. t. m. v šoli svoje letno zborovanje z običajnim sporedom. Začetek ob 3. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Pozor z dinamitom!) V Waldu na Gornještajarskem, je dal kamnosek Schöpl na peč sušiti dinamit, s kakršnim razstreljajo skale. Ko v peč zakurijo, se dinamit raznese ter ubije tri osebe v hiši, dve pa rani.

(Zoper konzumna društva — nemška agitacija.) Dne 15. t. m. so se zbrali v mariborski kazini (!) spodještajarski trgovci, da protestujejo zoper konzumna društva. Vsi govorniki sploh, kateri se v poročilu o tem shodu imenujejo, so naši zagrizeni nasprotniki. Glavni govornik je bil celjski junak dr. Mravlag. Ta shod bil je naperjen le proti narodni organizaciji.

(Kaj boli Nemce.) Graška „Tagespost“ piše pod naslovom „Slovenisches“, s čim smo se zadnji čas Nemcem zamerili: 1. ker je dr. Bezjak imenovan okrajnim šolskim nadzornikom, 2. ker so se Slovenci začeli gospodarsko organizovati, si ustanovili trgovsko zadrugo „Merkur“ v Celju ter nočejo več brezpogojno podpirati nemških trgovcev in 3. ker se baje snuje nekje v Celju „katoliško žensko društvo“ brez ozira na narodnost. Vse, kar Nemci jezi, je za nas dobro znamenje, da smo kaj dosegli ali pa se pripravljamo, da dosežemo. Ko bi bili Nemci z nami zadovoljni, smo na krivem potu ter se potapljam.

(Odbor akad. tehn. društva „Triglav“ v Gradcu) sestavlja se je na občnem zboru, 15. prosinca 1900, tako le: Predsednik: cand. iur. Žiher France. Podpredsednik: cand. med. Kanc Pavel. Tajnik: stud. phil. Majžer Anton. Blagajnik: stud. iur. Prus Anton. Knjižničar: stud. phil. Vajda France. Gospodar: stud. iur. Sark Rudolf. Odbor. namestnik: stud. med. Žizek Branko.

Šola in dom.

Naraščanje narodno-gospodarske zavesti med slovenskim učiteljstvom na Štajarskem. Naše vrlo učiteljstvo je v narodno-gospodarskem oziru že mnogokaj koristilo našemu ljudstvu. Iz šolskih vrtov se je razširila umna sadjereja, trtoreja, čebeloreja itd., ki ne donajajo samo koristi narodnemu gospodarstvu, temuč tudi zlahtnijo srce in um. Komur se je vcepilo v srce veselje do gospodarstva, ne bode tako lahko zašel na kriva pota kakor oni, komur gospodarstvo ni mar. V tem pogledu je iz vzgojnega stališča učiteljev pouk v šoli neprecenljiv. Učiteljstvo pa je v zadnjih letih svojo pozornost obrnilo tudi na trgovinsko stran šolskega blaga. Po šolah porabijo učenci po s o in sto risank, slovenskih, nemških pisank, spisnic itd. Ako pomislimo, da je na slovenskem štajarju mnogo po največ tri in štirirazrednic je znašalo število vseh zvezkov v ednem desetletju gotovo več milijonov. Ker v prejšnjih letih ni bilo slovenskih tvornic za to papirnato blago, naročevali so ga naši trgovci pri tujih, nemških tvrdkah na Dunaju, Lincu, Gradcu itd. in slovenski denar je zopet lepo romal po otrocih k trgovcem, a od tod v nemške tvrdke v tuje roke. Odkar so se v Celju, Brežicah in Ptuj naselili podjetni slovenski trgovci, opozorilo jih je učiteljstvo na zalaganje šolskega blaga. Trgovca Drag. Hribar v Celju in L. Schwentner v Brežicah sta založila veliko množino šolskih zvezkov, ki ne ustrezajo samo vsem zahtevam pouka, temuč celo nadkriljuje zvezke nemških tvrdk.

Državna šolska postava z dne 14. velikega travna 1869 § 45. naredba naučnega ministra z dne 20. vel. srpana 1870 št. 7648 § 72. in naredba deželnega šolskega sveta z dne 13. rožnika 1872 št. 3254 dajejo učiteljstvu pravico in moč določiti v okrajni učiteljski konferenci, kateri zvezki se smejo rabiti na vseh šolah dotičnega okraja. Okrajne učiteljske konference za vranski, gornjegrajski, konjiški, šmarski, celjski in laški okraj so v letu 1898 sklenile rabiti na vseh šolah teh okrajev zvezke od tvrdke Dragotin Hribarja v Celju, katere je deželni šolski svet rad ali nerad še le z odlokom z dne 30. sušca 1899. št. 1465 za šolsko rabo potrdil.

Okrajna učiteljska konferenca za sevnjski, brežiški, rajhenburski in kozjanski okraj je istako sklenila uvesti v vse šole teh okrajev

zvezke iz zaloge slovenskega trgovca L. Schwentnerja v Brežicah.

Tako je narodno gospodarska zavest slovenskega učiteljstva naštetih okrajev odvzela tujcem šolsko blago ter podprla domačo podjetnost s hvalevrednim posnemanjem. Valed sklepa okrajnih konferenc ne sme odslej nobena, tudi nemške šole ne, dobivati zvezkov iz katere druge zaloge, zgoraj naštetih §§ jim tega ne dovoljujejo. Da se bodo odslej rabili le zvezki iz teh domačih zalog, so odgovorna 1. vsa šolska vodstva in učiteljstva, 2. c. kr. okrajni šolski nadzorniki, kar natančno veleba § 72. naredbe z dne 20. vel. srpana 1870 in še posebej točka b § 2. instrukcije za okrajne šolske nadzornike, katere je ministerstvo z dne 19. kimovca 1887 št. 17639 kot navodilo potrdilo.

Kakor povsod, tako je tudi tu birokracija stavila vsakojake ovire slovenski zavesti. Deželni šolski svet je dolgo zavlačeval potrdilo konferenčnih sklepov in zvezkov in še zdaj se po vseh naših šolah rabijo zvezki iz nemške zaloge Prettenhoferjeve v Gradcu, Hribarjevi pa čakajo v 500.000 izvodih nakupičeni na tisti pričakovani trenutek, ko bodo smeli romati med slovensko deco, akoprav so bili že v sušcu l. 1899. potrjeni. Vzrok tega zavlačevanja tiči deloma v okolnosti, da še trgovci svoje prejšnje zaloge niso razprodali in še si vedno naročajo šolske potrebščine iz — nemških tvrdk, deloma pa tudi v nebriznosti učiteljstva, ki ni trgovcev na svoj sklep zadostno opozorilo, tako ne bode zaloge iz nemških tvrdk nikoli razprodana, a zvezki domačih tvrdk bodo še nadalje v temi neodrešeni ležali. Tu je treba še sledečih korakov:

1. Učiteljstvo vsake šole naj opozori valed sklepa domače konference po šolskem vodstvu pismeno trgovce svojega kraja, da smejo odslej v smislu sklepa okrajne učiteljske konference naročati in razprodajati le zvezke iz Hribarjeve zaloge; kajti zvezki drugih zalog se ne smejo več rabiti.

2. Učiteljska društva imenovanih okrajev naj ta konferenčni sklep oznanijo po časopisih trgovcem vsega okraja.

3. Tudi založniki zvezkov naj trgovce opozorijo na sklep okrajnih učiteljskih konferenc, kakor tudi na zgoraj naštetih postavne določbe osobito, da bodo morali c. kr. okrajni šolski nadzorniki se prepričati, da se na šolah ne rabijo nobeni drugi nego Hribarjevi oziroma Schwentnerjevi zvezki.

A tudi starši posvečujte svojo pozornost na zvezke, na katerih je na zadnji strani ime zaloge označeno ter se ne dajte motiti od izgovorov nemškutarskih trgovcev, češ, da so na zvezkih nemških zalog tudi slovenski napisi, res da so, a denar za nje gre iz našega doma v tuje roke in z rabo tujih zvezkov se prezira veljavna moč sklepov okrajnih učiteljskih konferenc.

Narodno gospodarska zavest slovenskega učiteljstva v ptujem, ormožkem, ljutomerskem, gornjeradgorskem, šentlenartskem, mariborskem, marnberškem, slovenjegraškem, slovenjebistriškem in šoštanjanskem okraju ne zaostaja sicer za zavednostjo prej naštetih okrajev, ona le čaka, da stavi katero društvo pri okrajnih učiteljskih konferencah v letu 1900 primerni predlog.

Trgovci pozor! Trgovci v področju c. kr. okrajnega glavarstva v Celju in v Brežicah se opozarjajo, da so se s sklepom okrajne učiteljske konference uvedli v šole celega glavarstva celjskega zvezki iz Hribarjeve zaloge v Celju, a v šole brežiškega glavarstva zvezki iz zaloge L. Schwentnerja v Brežicah ter se torej v teh dveh glavarstvih ne smejo nobeni drugi zvezki rabiti in je učiteljstvo dolžno konzum ptujih zvezkov strogo odklanjati. Naj se torej vsak trgovec sam varuje gmotne škode, katere bi ga zadela, ako bi še nadalje naročeval šolske zvezke iz Prettenhoferjeve zaloge v Gradcu ali iz Grubbanerjeve v Lincu ali iz katere si bodi druge tvrdke.

Plenarna seja okrajnega zastopa kozjanskega.

Dne 27. decembra m. l. imeli smo v Kozjem plenarno sejo okrajnega zastopa kozjanskega. Načelnik Marka Tomažič, konstatuje sklepčnost

okr. zastopa, ter otvori sejo ob 10. uri predpoldne. Vlado zastopnika tudi tokrat, kot nobenokrat še ni bilo. Zapisnikarjem izvoli se g. Vončina Adolf, kateri prečita zapisnik zadnje plenarne seje — potem se pretresuje proračun za leto 1900 in sicer točka za točko, iz katerega je razvidno, da bo treba 40% priklad. Okrajni zastop vzame na znanje, da so občine Pilštanj, Drenskorebro in Zdole vzele 600 gl. posojila iz okrajne hranilnice kozjanske za popravila pilštanske šole.

Nekaterim občinam se na to dovoli pobiranje doklad. In sicer predlaga predsednik trgu Kozje naj se dovoli 37%, 15% užitninskega davka, Št. Petru 60%, Koprivnici 42%, Zdolam 56%, Sedlarjevu 59%, Veterniku 50%, Pod-sredi 60%, Buče 55%, Križe 50%, Drenskorebro ima za l. 1900 70%, Verače 83%, Pilštanj 74%, Lastnič 78%, zato se predlaga naj se jim dovoli 60% pobiranje davkov, ob enem pa se naj pošljejo prošnje deželnemu odboru, da se jim dovoli višje nego 60% pobiranje doklad. Ostale občine še niso pravočasno vposlale svojih proračunov, zato se okr. odbor pooblasti, da pozneje, ko bodo občine predložile svoje proračune, jim isti naj dovoli pobiranje potrebnih doklad.

Naš okraj bil je do zdaj razdeljen v 6 živinorejskih okrajev. Ta razdelitev se tudi nadalje pridrži. Poedinim okrajem načeljujejo načelniki s svojimi namestniki. Izvolijo se naslednji: I. okraj Št. Peter: Ferdo Kunej, načelnik; Josip Stadler, namestnik; II. okraj Podčetrtek: Jakob Bovha, načelnik; Nikola Starovešky, namestnik; III. Kozje: Frid. Febr, načelnik; Miha Horvat, namestnik; IV. okraj Koprivnica: Anton Škerbec, načelnik; Fran Levstik, namestnik; V. okraj Prevorje: Vid Sakošek, načelnik; Martin Vrečko, namestnik; VI. okraj Dobje: Josip Jazbinšek, načelnik; Anton Hrastnik, namestnik.

Po predlogu g. načelnika izvoli se edno glasno v upravno svetovništvo okrajne hranilnice kozjanske g. odvetnik dr. Franjo Pikel. V komisiji za vojaški nabor in odmerjenje vojaške takse izvolijo se gg.: Levstik, župan podsrediški in Kragora, oskrbnik. Pregledovalcem računov za l. 1899 so naslednji gospodje: Matevž Supančič, Anton Ribar, namestnikom pa Friderik Febr.

Odbornik g. Ferdo Kunej zagovarja prošnjo občine Št. Peter, naj se poviša podpora za zdravnika v Št. Petru od 150 na 200 gl. Okrajni zastop glede na to, da ni zdaj nobenega zdravnika v Št. Petru, to dovoli, da bode tako več in zmogljivejših prosilcev za to mesto.

Najvažnejša točka člega sporeda bila je gotovo prošnja pl. Daubachyja iz Zagreba glede zgradbe sotelske železnice. Prosil je namreč naj okrajni zastop 25.000 gl. dovoli za nakup glavnih delnic.

Po daljšem razpravljanju se to dovoli s pogojem, da mora biti železnica do odločenega časa gotova t. j. do 31. decembra 1905. Dovoli se ob enem še razne podpore t. n. pr.: godbe nemu odseku čitalnice v Celju 20 K itd.

Ker se je Velikonemec kozjanski še pred sklepom seje odstranil, zato sklep seje ni bil buren, kakor je to bilo prej v navadi. Gospod odbornik Martin Vrečko s Prevorja še predlaga naj se prosi, da se celjska policija podržavi, kar se ednoglasno sprejme. Več nasvetov ni bilo, zato zaključni načelnik ob 12. uri sejo, želeč vsem gg. okr. zastopnikom veselo novo leto.

Druge slovenske novice.

(Občni zbor „Naše straže“) Dne 14. t. m. se je vrnil v Trstu prvi občni zbor društva „Naša straža“. Vdeležba ni bila tako dobra, kakor bi bilo pričakovati pri tako velevažnem društvu. Zborovanje je vodil podpredsednik dr. Krisper, ki je v prekrasnem govoru raztolmačil pomen in namen „Naše straže“. Povdarjal je, da je gospodarsko probujenje prvo znamenje boljše bodočnosti. Društvo šteje 155 ustanovnikov, od teh jih je na Štajarskem 35. Rednih članov je na Kranjskem 450, na Štajarskem 270, na Koroškem 115, na Primorskem 72, na Dunaju 21, v Gradcu 16, v drugih krajih 6. Vseh udov je torej 1140. Kako neznaten odstotek vsega slovenskega prebivalstva! Dohodkov je imelo društvo 7654 kron 40 vin, stroškov pa 3603 kron 82 vin, tedaj preostanka 4050 kron 58 vin.

Med stroški so posojila, podpore in društvene potreščine. Z veseljem se je sprejelo zatrdilo poročevalca, da se vršijo pogajanja med stran kama, vsled katerih je padla na društvo kmalu po rojstvu usodna slana. Društvo se postavi popolnoma nad stranke ter bo imelo le potrebe in koristi celokupnega slovenskega naroda pred očmi. Zato pa tudi ne moremo dovolj bodriti in priporočati: Slovenci in Slovenke, pristopajte k društvu „Naša straža“! — Saj prispevki so tako malenkostni, njega namen pa je tako zvišen in važen za našo rešitev!

(Osebnost) Učitelj veronauka na gimnaziji v Kranju, č. g. dr. Fran Perné je dobil naslov profesorja.

(Baron Hein nevarno obolel.) Kranjski deželni predsednik se je na povratku z Dunaja, kamor ga je poklical cesar v avdienco — pravijo, da mu je odmerjeno mesto v bodočem ministertvu — hudo prehladil ter je opasno bolan.

(Deželni zbor kranjski), katerega zasedanje se je začelo dne 29. m. m., se je po cesarjevem ukazu preložilo.

(V Ljubljani) je vseh društev 138, od teh je 103 slovenskih in 30 nemških.

(25 let dekan.) Dekan č. g. Anton Mežnarič je obhajal dne 27. m. m. 25letnico kot dekan v Kranju. Meščani so mu priredili prisrčno ovacijo.

(Državna podpora) Vasi Bač v postojnskem okraju je dovolilo poljedelsko ministertvo 1900 kron za napravo vodnjaka. V isto svrhu je tudi kranjski dež odbor podaril 760 kron.

(Burja na Notranjskem.) Zadnje dni je razsajala po Krasu tako silna burja, da je drevje lomila ter iz zemlje ruvala. O novem letu je v teh krajih provzročil led, ki se je po deževju v toliki obilici nakupičil na drevju, da je istega lomil in ruval, ogromno škode, sedaj pa še burja. Sadno, kakor gozdno drevje je hudo prizadeto.

(Premog v Šentjanžu na Dolenjskem) se pridno koplje ter so ga zadnja dva meseca samo po dolenjski železnici odposlali 1.150.000 kg. mnogo pa se ga izvozi tudi na postajo v Savnico.

(V Idriji) so zaprli ondotno rudniško šolo na nedoločen čas, ker je okoli 200 otrok obolelo za ošpicami.

(Veliko posojilo mesta Celovca.) Cesar je potrdil sklep deželnega zbora koroškega, da sme mesto Celevec vzeti na posodo štiri milijone K.

(Celovškimi mestnim učiteljem) je sklenil mestni odbor zvišati stanarino od 100 gl. na 150 gl. na leto.

(Slovenska organizacija v Trstu) V Trstu se je ustanovila „Zveza tržaške slovenske mladine“ ter „Zveza slovenskih trgovskih pomočnikov“. Obe zvezi bodele reševali slovenski naraščaj iz italijanskih zapeljivosti.

(Zgoraj je) v Trstu 4letni sin kočijaža Pusina, ko je bil sam doma ter se je igral z žveplenkami.

(Novi okr. šolski nadzorniki za Goriško in Gradiščansko) so imenovani naslednji: vadični učitelj v Gorici g. Andrej Lašič za Tolmin, glavni učitelj na učiteljsku v Kopru g. Franc Finžgar za goriško okolico ter za slovenske šole v gradiščanskem okraju in v mestu Gorici, vadični učitelj v Gorici g. Matevž Kante za okraj Sežana in vadični učitelj v Kopru g. Jos. Picha za italijanske šole v gradiščanskem okraju.

(Električno železnico dobi mesto Pulj.) Zgradbo železnice je prevzela dunajska tvrdka Wrede, ki je z delom že tudi pričela.

(Iznajdba Slovenca.) G. Jos. Slavič v Valjavi pri Kastvu je izumel električni aparat, ki javlja ogenj v zalogi premoga pri različnih stopinjah gorkote. Nekaj aparatov je že kupila vojna uprava za mornarico.

(Italijanstvo v Istri) Tržaški namestnik je obiskal nedavno mestice Kastel ter tudi ondotno italijansko šolo, v kateri je bilo 52 učencev. Ker pa se mu je zdelo čudno, da otroci ne razumejo, kar so čitali v italijanskem, ukazal je vstati vsem onim učencem, ki doma govorijo slovensko. In vstalo je od 52 učencev — 46; Kaj tacega bi se doživelo tudi pri nas na vsaki šulferajnski šoli.

Dopisi.

Iz Konjic. Šlo je — šlo — staro leto in z njim se je odlučilo od večne bodočnosti baje i staro stoletje.

Kaj ne, dragi bralec, da pričakuješ cel koš rekriminacij na ta imeniten začetek?!

Pa ne!

Kar je b'lo, je b'lo; — ne ozirajmo se več nazaj v žalostno preteklost, da nam ne zalijejo oči in motijo pogleda solze, ko nam je zreti zarpno v veliko slovansko bodočnost...

Kar nas je konjiških Slovencev, zbrali smo se s svojimi boljšimi polovicami oziroma hčerkami, taščami in sestrami — samci pa brez nežnega spola — k slovesu starega leta v naši čitalnici.

Bila je polna, prepolna, kar je zbuhalo splošno željo, da nam novo leto prinese „Narodni dom“.

Že danes lahko tako izza kulis povem, da ta želja ni neizpeljiva in da se merodajni krogi že mnogo bavijo s to idejo.

Bomo že imeli svoj „Narodni dom“, a prej je potrebno, da se vsi oklenemo naše čitalnice z vso vnemo — in sicer kakor Konjičani, tako tudi zavedni okoličani.

Čitalnica se mora najpoprej povspeti na višek — potem se le bo vredna ponosnega doma.

Posvetimo ji torej svoje moči — a ne razjedajmo njenega ugleda z neslanimi osebnostmi in principi.

Najprvo se je oglasilo ta večer naše pevsko društvo.

Zapelo nam je jako fino in izborno pesem: „Na straži“. Bariton solo g. Kovača žel je burno pohvalo.

Izvrstno se je pela ljubka pesem: „Plainska“. Tenor solo pel je g. Kos — seveda izborno. V gosp. Kosu imamo prvega tenorista, za kojega nas mora marsikje večje društvo zavidati...

Naše pevsko društvo je na jako dobrem glasu — naj se odlikuje i v novem letu.

Po petju pričela se je šaljiva tombola, ki je s svojimi res šaljivimi dobitki provzročevala mnogo smeha.

Par minut pred 12. uro spregovoril je predsednik čitalnice, g. dr. Rudolf. V kratkih, a markantnih potezah slikal nam je preteklo leto in stoletje ter pri udarcih 12. ure pozdravil novo leto in stoletje, izražajoč željo, da bi nam prineslo mnogo, mnogo uspehov.

Vrvelo je vse povprek. Voščila so polnila vzdih, stiskali smo si roke, trkali s čašami, iz src so prihajala srčna voščila...

Na to so pa uprizorile naše narodne dame — „confetti“-boj.

Čast jim — novo leto pričeto je z njihovim delom — to je gotovo dobro znamenje, ki upravičuje našo nado, da bodo naše dame v novem letu na narodnem polju storile mnogo koristnega in dobrega, ker nežen spol je v narodnem boju velevažen faktor.

„Confetti“-boj posrečil se je popolnoma, ponesrečil pa je v njem pisec teh vrstic, ker je moral preleteti par kapljic svoje krvi: ... drugih ponesrečencev ne morem naštet, čeravno je trajal boj dobre pol ure.

Že so se glasili — petelini? — na — kaj še — pač pa vabljivi zvoki valjčka — no — pričel se je ples, ki je trajal, da so se res že oglašali petelini.

Pripomnimo še naj, da je čitalnici oskrbel za zabavne večere njen gospodar g. Ogorevc — krasno razsvetljava z acetilskim plinom, za kar smo mu gotovo vsi hvaležni.

Pri Sv. Barbari v Halosah bil je na sv. Treh kraljev dan v stari šoli prvi občni zbor tukajšnjega bralnega društva „Naprej“. Nadučitelj g. Ogorelec je otvoril občni zbor pozdravil navzoče — bilo jih je vzlic deževnemu vremenu čez 200, — govoril najprvo o slogi, nato o pomenu in sredstvih bralnega društva in na posled še o dolžnostih in pravicah društvenikov. Ta govor ni bil brez uspeha, kajti takoj po istem je pristopilo 19 udov, katerih šteje sedaj društvo 66. To število je sicer za tako obljuden kraj, kakor je Sv. Barbara, zelo pičlo, a moramo z njim zadovoljni biti, ako pomislimo na tukajšnje

razmere, katere so tačas tako slabe, ko morda malo kje drugje.

Pred kakimi 20 leti se je godilo Haložanom kaj dobro. Vinogradi so mnogo rodili, vina ni bilo težko v denar spraviti in ljudje so bili radi tega še v obče premožni. Kačor po drugod, je tudi tukaj v dobrih letih malokdo mislil na varčevanje. Sledile so pa zaporedoma slabe letine. Toča, mraz, plohe, trtna uš, peronospora, oidium te ujme, so skoraj do cela uničile tukajšnjega posestnika, kateremu se sedaj mnogokrat slabše godi kot viničarju. Ako še povemo, da so bili Barbarčani ravno v teh časih prisiljeni novo šolsko poslopje staviti, bode vsak lahko razumel mižnjo proti vsemu, kar stane denar, in sovražstvo in nevoščljivost proti malo takim, ki so bili v boljših letih varčni, in katerim se sedaj radi tega komaj nekaj boljše godi. Značilno za naš kraj je morda tudi to, da sta predsednik in podpredsednik osnovalnega odbora v zadnjem trenutku izstopila brez vsakega tehtnega vzroka ter seveda še k običnemu zboru nista prišla. Prvi izmed teh dveh je tukajšnji krčmar, kateri se je tudi s tem žaljenega čutil, da je večina obiskovalcev občnega zbora naposled prišla v njegovo gostilno. — A vrnimo se zopet k bralnemu društvu. Volitev odbora vršila se je ednoglavno. Izvoljen je bil predsednikom g. Hvalec Anton, odbornikom pa gospodje: Stumberger Jožef (podpredsednik), Ogorelec Anton (tajnik), Šerona Vinko (knjižničar in pevovodja), Arnežič Jožef, Bratušek Jurij, Korenjak Martin ml. in Reicher Anton ter gđ. Alojzija Freuensfeldova (blagajničarka). Tombola, ki se je nato igrala, je zabavala vse, najbolje pa iste, katerim je bila sreča mila. Prišli so tudi pevci od Sv. Marjete pod vodstvom tamošnjega učitelja g. Šijaneca. Škoda le, da ni bilo mogoče dobiti gostilne, kjer bi bili zamogli vsi udeleženci poslušati njih lepo, dobro izvežbano petje. Hvala jim lepa na njihovem obisku. Ta je povzročil, da se je takoj sestavil domači pevski zbor, ki je že 14 m. z vami prišel. Hvalo pa moramo tudi izreči učitelju g. Cvetku iz Monšperga, kateri se ni zbal dolgega pota in slabega vremena ter je nas prišel kratčasit s svojimi citrati.

Začetek je storjen. Na odboru je sedaj ležeče, da marljivo deluje, ter tako prepreči, da se ne izpolni prerokovanje sovražnikov našega društva, ki trdijo, da ne bode ničesar doseglo ter da ga sploh ni potreba. Mi pa želimo bralnemu društvu „Naprej“, kakor tudi njegovemu pevskemu zboru prav mnogo uspeha!

Iz Halož. Haložani so letos hudo prizadevni in preti jim lakota, ker so gorice slabo obrodile valed poškodbe po trtni uši in plesnivcu. Kdor je nabral prejšnja leta po 12 ali še več polovnjakov, hvali Boga, če je dobil letos (1899) en ali dva polovnjaka. V Spodnjih Haložah pa še toliko ne, ker je uničila trtna uš malone vse gorice. Dobili bodo sicer neko pomoč — bodo dobili — občine so v to svrhu že jeseni poplavalale in oddale dotične pole, a vsa reč se vrši sila počasi, in znabití da pride pomoč — prihodnje poletje.

Koncem listopada je bil poslanec g. Žičkar tukaj, si je osebno ogledal revščino in obljubil, da se bode potegoval za uboga Haložane. Bog daj, da bi se mu posrečilo izposlovati brze pomoči! Gospoda tam gori meni, da se nikomur ne mudi, ker je njim pri zelenih mizah — dobro!!

Določila se je pred leti neka svota denarja za brezobrestna posojila za prenovljenje goric v ameriškimi trtami, a nemška gospoda v Gradcu nas pač res le tedaj pozna, kadar je treba plačevati — davke. Če povem, da se 90% prošelj za brezobrestna posojila odbije, in da se še ostalim 10% dovoli le majhna vsota — prosil je n. pr. za 300 gld. in dovolili so mu le 80, čitaj osemdeset gld. — tedaj pač vsakdo vidi, koliko jim je v Gradcu mar za ubogega slovenskega kmetali! — In potem ta nesrečna pogojna določba, da že mora imeti prošnik nekoliko zrigoljenega in ameriškiga traja sajenega! S čim naj začne ubogi posestnik? Da, meščan, nemški meščan lahko začne, ker ima kaj v roke vzeti, a ubogi kmet! Če se je pa zadolžil, da je začel in potem prosi, pa se mu prošnja odbije, ali dovoli premajhna vsota, rekoč: „Zadolženo posestvo imaš!“ Ob

vestimo s tem gospode poslance in jih prosimo, naj store odločne korake v tej zadevi. Saj niso isti tisočaki namenjeni le meščanom, da bi si ti prenavljali gorice — seveda so tudi njih gorice upostošene — a naj se da podpora tudi revnim slovenskim posestnikom, in saj so isti tisočaki v prvi vrsti namenjeni revnejšim posestnikom in ne menda gornještajarskim Mihelnom.

Žalostne so narodne razmere po vinorodnih krajih Štajarske, pa še žalostnejša bode prihodnost, ako se v gospodarskem oziru ne krene na bolje. Gorica za gorico, posestvo za posestvom se izgublja iz slovenskih rok v roke tujcu. Kjer so še bili pred leti ponosni kmetje, so danes ponižni viničarji. Gorice so oslabele, zboljšati si jih kmet nima s čim in rad jih proda, če tudi na pol zastonj, in še vesel je, če ga gospod sprejme za — viničarja, da mu potem dela za 25 kr., čitaj petindvajset krajcarjev na dan „pri deri“. Žalostna mu majka! Pri takih razmerah se ljudstvo ne more izobraževati, ne more napredovati! Če se ne ukrene na bolje in sicer v gospodarskem oziru, bodo naši vino rodni kraji za nekoliko desetletij popolnoma last nenasičnih tujcev, in slovenski prebivalci pokorni viničarji — podlaga tujčevi peti.

Še nekaj! Če si je prenovil posestnik svoje upostošene gorice in z veselim upom gleda v bodočnost in si računa za koliko let mu bodo priče s tolikim trudom in s tolikimi denarnimi žrtvami prenovljene gorice „nesti“, mu mnogo krat splava ves up v edni sami noči — po vodi, in to valed poškodbe požrešnega zajca. Koliko škode povzroči na trsu zajec, ve le isti, ki se je prepričal na lastne oči! Obgloda stari domači trs ter tudi ameriškiga, in škoda se pozna posebno pri novem, ker se obleden ameriškanski trs ne obraste več tako kakor stari domači. Marsikdo je vtaknil vse svoje imetje v gorice, da jih je prenovil in požeruh zajec mu lahko uniči v par nočeh vse.

Da lastniki lovov ne zatirajo zajca, ve vsakdo. § 6 lovske postave sicer določuje, da smejo vinorodne občine skleniti, da se zajec v njih področju sme zatreti; a kaj pomaga to, če hoče iztrebiti nekaj občin zajca, ko pride samo po zimi iz dolin in polja v vinograde. Prosimo gospode poslance, naj delujejo na to, da se lovska postava spremeni v toliko, da se sme zatreti zajec ne le v vinorodnih krajih, temveč tudi v drugih, sploh na Spodnjem Štajarskem.

Politični pregled.

(**Novo ministerstvo**) sestavlja Körber ter predloži danes, ko se cesar vrne iz štajarskih lovov, novo ministersko listo cesarju. Kakor je cesar zatrdil češkemu poslancu Zaceku, bo novo ministerstvo popolnoma nepristransko. Vendar Čehi ne zaupajo tudi novemu ministerstvu, ker zistem bo ostal stari, za to že jamči Körber.

(**Nemški cesar v Dalmaciji**) Kakor je dobil nemški konzul v Trstu obvestilo, pride nemški cesar Viljem II. na svojem potovanju v Italijo tudi v Dalmacijo ter obišče mesti Dubrovnik in Split.

(**Srečni nemški uradni jezik**) Tudi v Dalmaciji se oblasti trdno drže nemškega uradnega jezika ter zahtevajo, da podrejeni organi dopisujejo le v nemščini. Nedavno je v Bokanjcu pri Zadru zgorelo neko gospodarsko poslopje, v njem pa tudi dva vola. Orožniki so to javili oblasti, a ta je hitro odposlala komisijo, da pregleda otroka. „Zwei Rinder“ so namreč čitali za „Zwei Kinder“. Kako bi shajali, ko bi nemščine ne bilo?

(**Češke občine**) so vstavile delo v prenešenem delokrogu. Praško finančno ravnanje je valed tega moralo najeti 300 pomočnih uradnikov.

(**Češki trgovci in nemščina**) Vsa češka trgovska društva so imela pretečeni teden posvetovanje, ter se je sklenilo, nemščino iz vsega prometa na Češkem izbaciti, z inozemci samo češko dopisovati ter nemško govorečih agentov niti ne poslušati. Sestavijo se tiskana navodila v ta namen, katera se bodo poslala vsakemu trgovcu na Češkem. Tako odločni znajo biti pač samo Čehi!

(**Novi praški nadškof baron Skrbensky**) je bil v Pragi z veliko častjo upeljan na prestol. Praški župan dr. Podlipny je v svojem nagovoru izrazil željo, naj bi novi vladika imel čast, posaditi češko krono na glavo češkega kralja, na kar pa ni nadškof ničesar odgovoril.

(**Schönerer — protestant**) Dne 15. t. m. je minulo edno leto, odkar agitira Schönerer s somišljeniki za prestop k luteranski veri. Na dan obletnice odpadel je še le sam od katoliške cerkve, dasi še daleč nima števila 10.000 odpadnikov, kakor je svoječasno prorokoval.

(**Strossmayer — najstarejši škof katoliške cerkve**) Za sv. očetom je sedaj najstarejši vladika katoliške cerkve djakovski biskup Juraj Strossmayer. Obhajal je že 80letnico svojega življenja, 60letnico mašnikovanja ter 50letnico škofovanja. Vendar je še na duhu in telešu pravcati orjak, ponos Jugoslovanov. Bože ga živi!

(**Ogrska delegacija**) je sprejela zakon o zvišanju častniških plač ter proračun za Bosno in Hercegovino. Dne 17. t. m. je bila sklepna seja ogrske delegacije.

(**Ženitev srbskega kralja Aleksandra**) Javno se že govori, da se oženi kralj Aleksander z avstrijsko nadvojvodinjo Marijo Kristino, hčerjo nadvojvode Friderika ter da dobi v žentvansko darilo — Bosno in Hercegovino(?). Kraljeva mati Natalija pa s to zvezo svojega sina ni zadovoljna ter mu je pisala, naj si izbere pravoslavno nevesto.

(**V Srbiji**) je odstopilo celo ministerstvo, ko je zvedelo, da hoče kralj Aleksander pomiliti politične obsojence. Kralj je poklical srbskega poslanika v Carigradu Novakovića, da sestavi novo ministerstvo. Kralja Aleksandra je čakalo veliko presenečenje, ko se je vrnil s svojega potovanja. Očeta Milana ni našel več v Belgradu, našel pa baje tudi ni nič drobiža v blagajni.

(**Velik štrajk**) Meseca februarja vstavi delo 10.000 premogokopov na Saksonskem, ako se ne ugodí dotlej njihovim zahtevam.

(**Koristi zveze z Italijo**) Odkar je obveljala vinska klavzula med Avstrijo in Italijo, t. j. od leta 1892 do 1898 se je privozilo k nam iz Italije 7.067.349 meterskih stotov vina v vrednosti 74.011.835 gld. Kaj ne, lepa vsota, a naša vina nimajo zaradi tega skoraj nobene cene!

(**Za Bure**) Norveški parlament je dovolil 10.000 kron v podporo onim častnikom, ki hočejo vstopiti v armado Burov.

(**Vojna v Afriki**) Na obeh straneh se delajo velike priprave za odločilno bitko blizu Ladysmitha. Z vsó opreznostjo koncentrirajo Angleži svoje čete, toda Buri vedo vendar skoraj za vsak angleški korak ter delajo protipriprave. Angležem primanjkuje topov, ker so jih jim Buri že mnogo pobrali. Angleška vojna uprava je naročila v Kruppovi tovarni na Nemškem novih topov, toda nemški cesar je tovarni prepovedal izdelovanje. Buri štejejo sedaj 70.000 mož močno armado, ki je z vsem preskrbljena za več let. „Viteško“ so se začeli obnašati Angleži. Ker ne morejo v odkritem boju ničesar opraviti, napravljajo poedini generala s svojimi četami roparske izprehode v neobrožene burske vasi in osamljene naselbine, kjer oropajo in opustošijo vse, kar jim pride pod roko, potem pa jo junaško popihajo.

Narodno-gospodarske novice.

Čebelni pik, kako ga zdraviti?

Znano je splošno več ali manj, kako da lahko pik čebele, ose, čmrlija, večkrat tudi komarja napravi človeku bolečine, kakršnih si bi od te drobne stvarice ne nadjal. Zgodilo se je že, kakor smo čitali, da je bil pik čebele za človeka smrtonosen. To pa gotovo zaradi dotičnega zastrupljene krvi, kateri je s pikom čebele bolezni dala dušek. Bodi si že to tako ali tako, vendar je in ostane pik takšnega mrčesa več ali manj škodljiv in nadležen. Kako ga čemo zdraviti?

Ko te zbode tak nepridiprav, ranico kmalu izsesaj, s tem boš morda večino strupa odpravil. Nato pa poišči kaj prav hladnega, mrzle prsti, kamen ali tudi steklenico z debelim dnom, katero tišči na žgečo in otekajočo ranico. To so po-

močki, zdraviti od mrčesa pičeno ranico, še boljše pa je svet, se tega šmenta kolikor mogoče varovati.

Slab želodec.

Marsikdo boleha vsled napačne jedi ali škodljive pijače na slabem želodcu in si ne vé pomagati. Bodi mu tukaj par svetov in skušeni nabranih.

V spomladi se je takim lahko lečiti, samo ako boleha edino na tej bolezni. Prva travna solata, regrant jako čisti želodec in čeva ter ob enem množi tek. Ne tako zdravilna je prava solata, kakor sploh nobena druga, razun endivije. Seveda se mora prva, kakor druga tudi primerno pripraviti.

Pa tudi za pijačo je treba skrbeti. V ta namen ne prezirimo v spomladi piti v vodo ali vino namočen pelin, kar je že marsikoga ozdravilo. Pozneje se priporoča tudi enaka pijača od cvetke „tavžent roža“ imenovane.

Prav posebno pa je od mnogih priporočana pijača, v kateri se namaka encijan. Ta v prvo grenka pijača se kmalu privadi človeku, pa mu tudi gotovo radi želodca dobro dene. Encijan — kakor znano — se dobiva le vrh planin, pa je vsled svojih zdravlilnih močij čez vse čislana rastlina. Kdor boleha na želodcu, naj poskusi. Pohorski.

Razne stvari.

(Umrl je) na Dunaju dne 12. t. m. grof Dragotin Draškovič, star še le 26 let. Pokojni je bil iz staroslavne hrvaške plemenitaške rodbine ter Hrvat z dušo in telom.

(Srebrnjaki po pet kron) pridejo v promet koncem marca. Le nekaj večji bodo, nego so sedanji srebrni goldinarji.

(Zaloga slik Petra Nikolića zgorela.) V noči 12. na 13. t. m. je zgorela v Ilici v Zagrebu velika zaloga slik Petra Nikolića. Ogenj je uničil skoraj vso zalogo ter se ceni škoda nad 50 000 gld. V tej izlogi je izšla kakor znano, pred kratkim prekrasna črnogorska slika, kako vadi ded vnuka v orožju.

(Luccheni), morilec naše pokojne cesarice, je zapustil samotni zapor jetnišnice v Genfu, v katerem je bil nad eno leto. Poslali so ga v delavnico jetnišnice, kjer skupno z drugimi kaznjenci opravlja razna dela. Ravnatelj pravi, da je „priden“.

Današnjemu listu priložen je list „Narodni gospodar“.

Loterijske številke.

Trst 13. januarja 1900:	33, 3, 58, 52, 37.
Linc „ „ „ „	49, 23, 53, 60, 76

Občni zbor

(19) 1—1

„konsumnega društva“ v Grižah je preložen

na dan 28. prosinca t. l., ob 2. uri pop.

v istih prostorih in z istim dnevnim redom. Ker je točka premembe pravil silno važna, prosi se mnogobrojne udeležbe. Sklepa pa vsako število navzočih. ODBOR.

Vabilo.

„Hranilnica in posojilnica v Laškem“, registrovana zadruga z neomejeno zavezo in „Kmetijsko društvo v Laškem“, registrovana zadruga z omejeno zavezo, imate drugi ponedeljek, to je dne 29. t. m.

I. redni občni zbor v lastni hiši „pri Flosarju“.

Zborovanja se smejo udeležiti le adje in pisмено povabljeni.

K prav obilni udeležbi vljudo vabita

(21) 1—1 društvena odbora.

Trgovski učenec

in pomočnik

Učenec iz boljše hiše ter trgovski pomočnik slovenskega in nemškega jezika zmožen ter iz urjen v manufakturni in specerijski stroki, sprejmeta se takoj v trgovini

Joaspa Berliag
v Rogatcu.

(27) 1—1

ZABUKOVŠKI PREM OG

na kose, per 100 kg 75 kr. (1 K 50 h)
srednje vrste premog, p. 100 kg . 65 „ (1 „ 30 „)
apno na kose, per 100 kg . . . 70 „ (1 „ 40 „)

Vse poštnine prosto od Zabukovcev.

(28) 6—1

L. Mašek & Comp.

Premogokop in žganje apna
v Zabukovcih, p. Petrovče pri Celju.

Učenca in učenko

ki imata

posebno veselje do trgovine

in sta dopolnila 14 leto, zmožna slovenskega in nemškega jezika, poštenih staršev, se sprejmeta takoj v trgovino mešanega blaga.

Ivan Končan

v Šoštanju.

(23) 3—1

Gostilna na račun

se odda pod jako ugodnimi pogoji v celjski okolici. Vse natančneje se izve v Gosposki ulici št. 23.

(26) 3—1

Za gospode učitelje! (20) 1—1

Izvrsten glasovir

je prodati tudi na obroke.

Vprašati je pri upravnistvu „Domovine“. Ravno-tam se proda tudi omara za knjige.

Kovačnica v Laškem trgu

se odda v najem.

Zraven spada stanovanje z dvema sobama, kuhinja, klet in precej velik vrt. Več pove

Franc Selšč

posestnik, Laški trg.

(24) 3—1

DEKLICA

15 let stara, zmožna obeh
deželnih jezikov, želi stopiti
v pouk v kakšno trgovino.

Več pove Andrej Verbič, Št. Jur na j. ž.

(26) 1—1

Specerijska trgovina

v mestu z 2000 prebivalstvom ter lepim prometom, se radi družinskih razmer ugodno odda. — Kje pove iz prijaznosti upravnistvo „Domovine“.

(14)

Prva kranjska tovarna testenin Žnideršič & Valenčič

(351) 24—13

v Ilirski Bistrici

priporoča svoje izborne testenine, kot makarone, fideline, vrvice in različne vloge za juho velespo-

štovanemu občinstvu. Prvi sijajni uspeh najinih izdelkov je ta, da se ni v našem okraju v treh letih toliko testenin

zavžilo, kot najinih v teku enega meseca, kar jih izdelujeva.

Spoštovana gospodinja!

Sezite po tej jedi, katero pri nas s slastjo še oni zavživajo, kateri dosedaj o testninah niti

slisati niso hoteli. Najine testenine se dobé v vseh boljših prodajalnicah jestvin; zanesljivo najine pa so le

one, ki se prodajajo v zavojih po 1/2 kg z najino firmo.

Trgovcem pošiljava cenik zastoj in franko. —

Resna ženitna ponudba!

Išče si družice mladenič v najlepših le-
tih, ki ima dobre kupčije v nekem trgu in
poleg 3000 gld. premoženja. Nevesta naj bi
bila v starosti do 26 let, ki je zmožna tudi
nemškega jezika in da ima vsaj 1500 gld.
gotovine.

Le resne ponudbe s priloženo sliko se
naj pošiljajo pod naslovom „Tajnost“ na
upravnistvo „Domovine“ v Celju.

šče se gostilna

OZIR. branjarija

v najem ali na račun.

Ista naj bi bila v Celju ali v okolici. Prevzame
se s 1. marcem 1900.

Ponudbe je pošiljati upravnistvu „Domovine“
pod „št. 19“.

(29) 3—1

Delavci pozor!

V Gaberjih blizu tovarn je več stavbišč
za delavske hiše po 1 gld. 20 kr. štirj. seženj
na prodaj. Delavcem se ponuja tu lepa prilika,
da pridejo po ceni do lastne hiše in zemljišča.

Kdor želi kaj kupiti, naj se oglasi pri
lastniku Jož. Kosem-u v Gaberjih hiš. št. 8,
najdalje do 1. marca t. l., ker se bodo dru-
gače dotična zemljišča obdelala in ne bodo letos
več na prodaj.

(15) 3—2

Učenec

iz dobre hiše, zmožen slovenskega in nemškega
jezika, z dobrimi šolskimi spričevali, sprejme se
tako v trgovini

Johann Kolletnigg

(16) 2—1

Cmurek (Mureck) Štajarsko.

Ženitna ponudba.

Mlad mizarški mojster v praz. prijetnem mestu,
3 minute od farne cerkve in 3 minute od železniške
postaje Novska v Slavoniji išče v zakon dekleco s
1000 gld. ali vsaj s 500 gld. premoženja. Isti ima
dvoje lepih posestev brez vsakega dolga. Govori slo-
venski in nemški. Ponudbe s fotografijami je pošiljati na

(18) 3—2 Josip Špoljar

mizarški mojster, Novska, Slavonija.

Molitvene bukvice

priproste, kakor tudi v najfinjših vezih,
po vsakorani ceni pri

Dragotin Hribar-ju v Celju

Posebno opozarjamo pred.
g. katehete in duhovščino na velik
izber molitvenikov za šolarčke,
kakor tudi odrasle.